Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

27 ноември 2025 година*

„Преюдициално запитване — Защита на финансовите интереси на Европейския съюз — Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 — Понятие за нередности — Член 1, параграф 2 — Давностни срокове — Член 3 — Начален момент и продължителност на сроковете — Проект, съфинансиран със средства на Съюза“

По дело C-539/24

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Nejvyšší správní soud (Върховен административен съд, Чешка република) с акт от 13 юли 2024 г., постъпил в Съда на 7 август 2024 г., в рамките на производство по дело

Mikroregion Porta Bohemica

срещу

Odvolací finanční ředitelství,

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: F. Biltgen, председател на състава, T. von Danwitz, заместник-председател на Съда, изпълняващ функцията на съдия от първи състав, I. Ziemele, A. Kumin и S. Gervasoni (докладчик), съдии,

генерален адвокат: M. Campos Sánchez-Bordona,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

– за Mikroregion Porta Bohemica, от J. Sedláček, advokát,

– за чешкото правителство, от J. Očková, M. Smolek и J. Vláčil, в качеството на представители,

– за Европейската комисия, от J. Hradil и C. Valero, в качеството на представители,

* Език на производството: чешки.

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 3, параграфи 1 и 3 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности (ОВ L 312, 1995 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 1, стр. 166).

2 Запитването е отправено в рамките на спор между Mikroregion Porta Bohemica и Odvolací finanční ředitelství (дирекция „Обжалване“ на финансовата администрация, Чешка република) (наричана по-нататък „данъчната администрация“) относно давностния срок за нередности в областта на обществените поръчки, възложени в рамките на проект, финансиран отчасти със средства на Европейския съюз.

Правна уредба

Правото на Съюза

3 Съгласно член 1 от Регламент № 2988/95:

„1. За целите на защитата на финансовите интереси на [Съюза], с настоящото се приемат общи правила, отнасящи се до единните проверки и до административните мерки и санкции, касаещи нередностите по отношение на правото на [Съюза].

2. „Нередност“ означава всяко нарушение на разпоредба на правото на [Съюза], в резултат на действие или бездействие от икономически оператор, което е имало или би имало за резултат нарушаването на общия бюджет на [Съюза] или на бюджетите, управлявани от [него], или посредством намаляването или загубата на приходи, произтичащи от собствени ресурси, които се събират направо от името на [Съюза] или посредством извършването на неоправдан разход“.

4 Член 3 от този регламент има следното съдържание:

„1. Срокът за давност за процедурите е четири години от момента, в който нередността по смисъла на член 1, параграф 1 е извършена. Въпреки това секторните правила могат да предвиждат и по-кратък срок, който не може да бъде по-малък от три години.

В случай на продължаваща или повторно извършена нередност срокът за давност започва да тече от датата, на която нередността е прекратена. В случай на многогодишна програма срокът за давност във всеки случай продължава, докато програмата изрично не бъде прекратена.

Срокът за давност се прекъсва от всяко действие на компетентните органи, което е нотифицирано на лицето, свързано с разследването или правните действия, отнасящи се до

нередността. Срокът за давност започва да тече отново след всяко действие, което го прекъсва.

Въпреки това срокът за давност влиза в сила най-късно на датата, на която изтича срок равен на двукратния давностен срок, ако компетентните власти не са наложили санкция, освен ако административната процедура не е била отложена в съответствие с разпоредбите на член 6, параграф 1.

2. Срокът за изпълнение на решението, налагащо административната санкция, е тригодишен. Срокът започва да тече от деня, в който решението става окончателно.

Случаите на прекъсване и спиране се уреждат от съответните разпоредби на националното право.

3. Държавите членки запазват възможността да прилагат срок, който е по-дълъг от този, предвиден в параграфи 1 и 2 съответно“.

5 Член 6, параграф 1 от посочения регламент предвижда:

„Без да се засягат административните мерки и санкции на [Съюза], приети въз основа на секторните правила, съществуващи към момента на влизането в сила на настоящия регламент, налагането на имуществени санкции като административни глоби може да се отложи по силата на решение на компетентните власти, ако е образувано наказателно производство срещу въпросното лице във връзка със същите факти. Спирането на административното производство спира давностния срок, предвиден в член 3“.

Чешкото право

6 Член 44a, параграф 9 от Zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (Закон № 218/2000 за бюджетните правила и за изменение на някои свързани закони), в редакцията му, приложима към спора в главното производство, предвижда:

„Администрирането на плащанията за нарушения на бюджетната дисциплина и на санкциите се извършва от органите по приходите в съответствие със [Zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád (Закон № 280/2009 за Данъчния кодекс)] […]. При администрирането на плащанията за нарушения на бюджетната дисциплина извършителят на нарушението има качеството на данъчнозадължено лице. При поискване органът по приходите предоставя информацията, получена при администрирането на плащанията, на административния орган, който е решил да се предоставят средства от държавния бюджет, от държавните финансови активи, от държавен фонд или от Националния фонд, както и на органа, който е оправомощен да контролира тези предоставени средства и използването на средства от държавния бюджет или на други държавни парични средства, доколкото става въпрос за информация относно администрирането на плащанията за нарушения на бюджетната дисциплина; горното се прилага и за компетентните органи на Съюза и за административните органи, участващи в управлението на средства, предоставени от чужбина. Санкцията, произтичаща от нарушение на бюджетната дисциплина отпреди издаването на акта за установяване на задължение за плащане, се заплаща в срок от 30 дни от връчването на този акт. Размерът на плащането и на санкцията може да бъде определен в срок до десет години, считано от 1 януари на годината, следваща годината на извършване на нарушението на бюджетната дисциплина“.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

7 Mikroregion Porta Bohemica е доброволно общинско сдружение, учредено по чешкото право, което има правосубектност. С решение на Ministerstvo životního prostředí (Министерство на околната среда, Чешка република) от 4 април 2014 г. и с договор от 15 април 2014 г. то получава различни финансирания за проект за изготвянето на цифров план за борба с наводненията и за придобиването на система за сигнализиране и предупреждение за общините от неговата териториална компетентност.

8 Тези финансирания трябва да покрият 90 % от допустимите разходи по този проект, като 85 % от тези разходи (5 341 683,05 чешки крони (CZK), или около 215 000 евро) се финансират със средства на Съюза от Кохезионния фонд и 5 % (314 216,65 CZK, или около 12 500 евро) — със средства от Националния фонд за околната среда на Чешката република. Mikroregion Porta Bohemica финансира останалите 10 % (628 433,30 CZK, или около 25 000 евро) със собствени средства.

9 Между 26 февруари 2020 г. и 3 септември 2021 г. е извършена данъчна проверка на Mikroregion Porta Bohemica, която установява различни нарушения в процедурата за възлагане на обществена поръчка за строителство, проведена от него с оглед на изпълнението на посочения проект, а именно по-специално неотстраняването от тази процедура на няколко оферти, които не отговарят на спецификацията за тази поръчка, неправомерното удължаване на срока за изпълнение и липсата на публикуване на посочената обществена поръчка на неговия уебсайт в изискуемите срокове. В резултат на тази проверка на 10 септември 2021 г. данъчната администрация издава два акта за установяване на задължения за плащане поради нарушения на бюджетната дисциплина, с които разпорежда съответно връщането от Mikroregion Porta Bohemica на 1 259 646 CZK (или около 50 500 евро) и на 74 089 CZK (или около 3 000 евро), или обща сума, съответстваща на 23,58 % от полученото финансиране.

10 На 9 декември 2022 г. данъчната администрация поправя текста на един от актовете за установяване на задължение за плащане и отхвърля административната жалба на Mikroregion Porta Bohemica, с която се оспорват сумите, които са възложени в негова тежест.

11 Последното оспорва решението за отхвърляне на административната му жалба пред Krajský soud v Ústí nad Labem (Окръжен съд Усти над Лабем, Чешка република), който го отменя с мотива, че срокът за започване на процедурата по член 3, параграф 1, първа алинея от Регламент № 2988/95, който е четири години, считано от извършването на нередността, е изтекъл на датата, на която е започнала данъчната проверка, и че към момента на установяване на размера на подлежащите на връщане суми срокът за приемане на решение относно задължението за възстановяване на помощта, посочен в член 3, параграф 1, четвърта алинея от този регламент, също е изтекъл.

12 Данъчната администрация подава касационна жалба срещу решението на Krajský soud v Ústí nad Labem (Окръжен съд Усти над Лабем) пред запитващата юрисдикция Nejvyšší správní soud (Върховен административен съд, Чешка република).

13 Пред тази юрисдикция данъчната администрация изтъква, от една страна, че Регламент № 2988/95 се прилага не за цялата установена нередност, а само за частта от нея, съответстваща на процента на съфинансиране от Съюза. Следователно нищо не пречело на

прилагането на срока, предвиден в член 44а, параграф 9 от Закон № 218/2000, в редакцията му, приложима към спора в главното производство, по отношение на средствата, предоставени на Mikroregion Porta Bohemica от Националния фонд за околната среда. От друга страна, данъчната администрация счита, че съгласно член 3, параграф 3 от Регламент № 2988/95 посоченият член 44а, параграф 9, който предвижда срок от десет години за приемането на решение, с което се определя сумата, дължима за нарушения на бюджетната дисциплина, позволява на Чешката република да приложи срок, по-дълъг от определения в член 3, параграф 1 от този регламент.

14 По първия въпрос посочената юрисдикция иска по-специално да установи какви са последиците, които следва да се изведат от решение на Съда от 13 юли 2023 г., Napfény-Toll (C-615/21, EU:C:2023:573), постановено в областта на данъка върху добавената стойност (ДДС), както и от факта, че Съюзът и държавите членки упражняват споделена компетентност в областта на икономическото, социалното и териториалното сближаване, както и в областта на околната среда. По същество тя иска да се установи дали в хипотезата на проекти, финансирани едновременно със средства на Съюза и с национални средства, Регламент № 2988/95 трябва да се прилага за цялото финансиране.

15 По втория въпрос запитващата юрисдикция посочва, че при настоящото състояние на практиката на Съда има съмнения дали член 3, параграф 3 от Регламент № 2988/95 позволява на държавите членки да предвидят по-дълъг давностен срок само за приемането на решение за налагане на санкция, а за останалата част да прилагат сроковете, предвидени в член 3, параграфи 1 и 2 от този регламент. Тя иска също да се установи дали държавите членки могат да изменят началния момент на давностния срок за приемането на такова решение, като предвидят, че този срок започва да тече от първия ден на календарната година, следваща годината, през която е извършено нарушението, а не от датата на извършване на нередността.

16 При тези обстоятелства Nejvyšší správní soud (Върховен административен съд) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Допуска ли [Регламент № 2988/95]:
   а) национална правна уредба, която по смисъла на член 3, параграф 3 от този регламент предвижда по-дълъг срок за вземане на решение по случая (тук десет години) от срока, който произтича от член 3, параграф 1, четвърта алинея от този регламент, без да предвижда изрично и отделен срок за започване на процедурата, както е предвидено в член 3, параграф 1, първа алинея от Регламент № 2988/95?
   б) определянето от държавата членка като начало на срока за приемане на решение — вместо момента на извършване на нередността — първия ден на следващата календарна година?

2) При утвърдителен отговор на буква а) от първия въпрос, допуска ли Регламент № 2988/95 държава членка, която се е възползвала от възможността по член 3, параграф 3 от този регламент, да започне процедурата в срок, по-дълъг от този, който произтича от член 3, параграф 1, първа алинея от Регламент № 2988/95? Или, ако националното законодателство не предвижда конкретен срок за започване на процедурата, следва да се процедира съгласно член 3, параграф 1, първа алинея от Регламент № 2988/95 и да се започне процедура в рамките на посочения в него срок?

3) В случай на нередности по смисъла на член 1, параграф 1 от Регламент № 2988/95, които са възникнали при финансирането на проекти, отнасящи се до някоя от политиките на Съюза, и във връзка със субсидии, предоставени отчасти с ресурси на Съюза и отчасти от бюджета на държавата членка, необходимо ли е да се процедира единствено в съответствие с Регламент № 2988/95 (включително що се отнася до сроковете и определенията) и следователно да се приложи този регламент към нередността в нейната цялост? Или е необходимо да се процедира по този начин само по отношение на частта от субсидията, предоставена с ресурси на Съюза, докато за отделната част от субсидията, предоставена от бюджета на държавата членка, следва да се процедира в съответствие с националната правна уредба?“.

По преюдициалните въпроси

По първата част от първия въпрос и по втория въпрос

17 С първата част от първия си въпрос и с втория си въпрос, които следва да се разгледат заедно, запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали член 3, параграф 3 от Регламент № 2988/95 трябва да се тълкува в смисъл, че държава членка, която не се е възползвала от възможността да предвиди по-дълъг давностен срок за започване на процедурата от четиригодишния срок, определен в член 3, параграф 1, първа алинея от този регламент, може за приемането на решение за налагане на санкция да предвиди срок, по-дълъг от двукратния размер на този четиригодишен срок. При утвърдителен отговор запитващата юрисдикция иска да се установи какъв срок в такъв случай тази държава членка трябва да приложи по отношение на започването на процедурата.

18 Член 3, параграф 1, първа и втора алинея от Регламент № 2988/95 предвижда, че давностният срок за започване на процедурите по преследване на нередности, които могат да засегнат защитата на финансовите интереси на Съюза, по принцип е четири години, считано от извършването на нередността, или, в случай на повторно или продължаващо нарушение, от деня, в който нередността е прекратена.

19 От своя страна член 3, параграф 1, четвърта алинея от този регламент въвежда абсолютна погасителна давност за процедурите по отношение на нередностите, като тази давност настъпва най-късно на датата, на която изтече срок, равен на двукратния давностен срок по член 3, параграф 1, първа алинея от посочения регламент, без дотогава компетентните власти да са наложили санкция, освен ако административната процедура не е била спряна в съответствие с разпоредбите на член 6, параграф 1 от него (решение от 6 февруари 2025 г., Emporiki Serron — Emporias kai Diathesis Agrotikon Proionton, C-42/24, EU:C:2025:56, т. 39).

20 Тази абсолютна давност допринася за осигуряване на правната сигурност за икономическите оператори, като осуетява възможността настъпването на давността за започването на процедура по отношение на дадена нередност да се забавя за неопределено време чрез многократни действия с прекъсващ ефект (вж. в този смисъл решение от 6 февруари 2025 г., Emporiki Serron — Emporias kai Diathesis Agrotikon Proionton, C-42/24, EU:C:2025:56, т. 40).

21 Накрая, член 3, параграф 3 от Регламент № 2988/95 гласи, че държавите членки запазват възможността да прилагат срок, който е по-дълъг от този, предвиден в член 3, параграфи 1 и 2.

22 От тези разпоредби следва, че позоваването на член 3, параграф 1 от Регламент № 2988/95 в член 3, параграф 3 от този регламент позволява на държавите членки да прилагат само по-дълъг срок от четиригодишния давностен срок за започване на процедура, посочен в член 3, параграф 1, първа алинея. Впрочем този последен срок е единственият, чиято продължителност е определена в този параграф.

23 За сметка на това член 3, параграф 3 от Регламент № 2988/95 не разрешава на държавите членки да се отклонят от правилото, установено в член 3, параграф 1, четвърта алинея от този регламент, съгласно което давностният срок за приемането на решение за налагане на санкция във всички случаи е равен най-много на двукратния давностен срок за започване на процедура, освен в случаите, в които административното производство е било спряно в съответствие с член 6, параграф 1 от посочения регламент поради образуването на наказателно производство.

24 В това отношение Съдът вече е постановил, че когато държава членка е използвала възможността по член 3, параграф 3 от Регламент № 2988/95 да приложи по-дълъг давностен срок от четиригодишния давностен срок за започване на процедура по преследване, определен в член 3, параграф 1, първа алинея от този регламент, абсолютният давностен срок за приемането на такова решение трябва да се изчислява въз основа на така определения по-дълъг давностен срок (вж. в този смисъл решение от 6 февруари 2025 г., Emporiki Serron — Emporias kai Diathesis Agrotikon Proionton, C-42/24, EU:C:2025:56, т. 41 и 42 и цитираната съдебна практика).

25 От това следва, че държава членка не може да предвиди давностен срок за приемането на решение за налагане на санкция с продължителност, по-голяма от двукратния размер на четиригодишния давностен срок за започване на процедура, определен в член 3, параграф 1, първа алинея от Регламент № 2988/95, без преди това да се е възползвала от възможността по член 3, параграф 3 от този регламент да предвиди по-дълъг давностен срок от този четиригодишен давностен срок за започване на процедура.

26 С оглед на изложеното в предходната точка тълкуване не следва да се отговаря на въпросите на запитващата юрисдикция относно продължителността на давностния срок за започване на процедура, приложим в хипотезата, при която националните органи са се отклонили само от продължителността на абсолютния давностен срок за приемането на такова решение.

27 Накрая, следва да се уточни, че ако компетентните национални органи не са определили давностен срок за започване на процедура, различен от предвидения в член 3, параграф 1, първа алинея от Регламент № 2988/95, започването на процедурата задължително трябва да настъпи в предвидения в тази разпоредба четиригодишен срок.

28 С оглед на гореизложеното на първата част от първия въпрос и на втория въпрос следва да се отговори, че член 3, параграф 1, четвърта алинея и параграф 3 от Регламент № 2988/95 трябва да се тълкува в смисъл, че държава членка, която не се е възползвала от възможността да предвиди по-дълъг давностен срок за започване на процедурата от

четиригодишния срок, определен в член 3, параграф 1, първа алинея от този регламент, не може за приемането на решение за налагане на санкция да предвиди абсолютен давностен срок, по-дълъг от двукратния размер на този четиригодишен срок.

По втората част от първия въпрос

29 С втората част от първия си въпрос запитващата юрисдикция иска да се установи дали член 3, параграф 3 от Регламент № 2988/95 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска в случай на моментна нередност държава членка да определи за начален момент на абсолютния давностен срок за приемането на решение за налагане на санкция не датата, на която е извършена нередността, а първия ден от следващата календарна година.

30 В това отношение Съдът вече е постановил, че от самия текст на член 3, параграфи 1 и 3 от Регламент № 2988/95, припомнен в точка 4 от настоящото решение, следва, че с приемането на тази разпоредба законодателят на Съюза е искал само да позволи на държавите членки да удължават давностния срок за започване на процедура в сравнение с предвиденото в член 3, параграф 1 от този регламент, без каквото и да било изменение на началния момент на този срок (решение от 6 февруари 2025 г., Emporiki Serron — Emporias kai Diathesis Agrotikon Proionton, C-42/24, EU:C:2025:56, т. 27).

31 Това тълкуване е приложимо и към началния момент на абсолютния давностен срок за приемането на решение за налагане на санкция, тъй като по силата на член 3, параграф 1, четвърта алинея от Регламент № 2988/95 характеристиките на този абсолютен давностен срок се определят чрез позоваване на давностния срок за започване на процедурата.

32 С оглед на гореизложеното на втората част от първия въпрос следва да се отговори, че член 3, параграф 3 от Регламент № 2988/95 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска държава членка да определи началния момент на абсолютния давностен срок за приемането на решение за налагане на санкция за извършването на нередност на първия ден от календарната година, следваща годината, през която е извършена нередността. Във всички случаи, съгласно член 3, параграф 1, първа алинея от този регламент този срок започва да тече от датата на извършване на нередността или, в случай на повторно извършена или продължаваща нередност, от датата, на която нередността е прекратена.

По третия въпрос

33 С третия си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 3 от Регламент № 2988/95 трябва да се тълкува в смисъл, че предвидените в него давностни срокове се прилагат за нередност, засягаща финансирането на проект, свързан с политика на Съюза, включително когато тази нередност накърнява или може да накърни едновременно финансовите интереси на Съюза и тези на държава членка.

34 В самото начало, макар Европейската комисия да поставя под съмнение допустимостта на третия въпрос с мотива, че формулировката му е твърде обща и има хипотетичен характер, следва да се отбележи, че преюдициалното запитване като цяло съдържа достатъчно данни, за да позволи на Съда да разбере обхвата на поставените му въпроси, което впрочем Комисията признава, и че този въпрос не изглежда явно лишен от всякаква връзка с действителността или с предмета на спора по главното производство. При това положение третият въпрос е допустим.

35 Що се отнася до отговора, който трябва да се даде на този въпрос, следва да се припомни, че член 3 от Регламент № 2988/95 урежда давностните срокове, приложими при нередности, които могат да засегнат финансовите интереси на Съюза.

36 Параграф 1, първа алинея от този член препраща, що се отнася до понятието „нередност“, към член 1, параграф 1 от този регламент, който гласи, че „[з]а целите на защитата на финансовите интереси на [Съюза], с настоящото се приемат общи правила, отнасящи се до единните проверки и до административните мерки и санкции, касаещи нередностите по отношение на правото на [Съюза]“.

37 Член 1, параграф 2 от Регламент № 2988/95 определя понятието „нередност“, посочено в параграф 1 от този член, като „всяко нарушение на разпоредба на правото на [Съюза], в резултат на действие или бездействие от икономически оператор, което е имало или би имало за резултат нарушаването на общия бюджет на [Съюза] или на бюджетите, управлявани от [него], или посредством намаляването или загубата на приходи, произтичащи от собствени ресурси, които се събират направо от името на [Съюза] или посредством извършването на неоправдан разход“.

38 Текстът на тази разпоредба, който се позовава на действие или бездействие, „което е имало или би имало за резултат“ нарушаването на бюджета на Съюза или на бюджетите, управлявани от него, не ограничава прилагането на правилата, предвидени в Регламент № 2988/95, сред които са правилата за давността, посочени в член 3 от него, само до последиците от допуснатите нередности за финансовите интереси на Съюза, а напротив, оставя впечатлението, че тези правила се прилагат за всички нередности, които биха могли да имат такива последици, независимо от частта на финансирането, която произтича от средства на Съюза.

39 По същия начин нито от член 1, параграф 2 от Регламент № 2988/95, нито от която и да е друга разпоредба от този регламент следва, че обстоятелството, че Съюзът упражнява споделена компетентност в областта, с която се свързва проектът, в рамките на който е допусната нередност, би могло да възпрепятства, поне отчасти, прилагането на предвидените в посочения регламент правила.

40 Посоченото в предходните точки тълкуване се потвърждава от факта, че в хипотезата на съфинансиран проект една и съща нередност може да засегне едновременно общия бюджет на Съюза или бюджетите, управлявани от него, и националните бюджети, така че би било изкуствено да се разграничават правилата, приложими към такава нередност, която има неделим характер, в зависимост от произхода на засегнатото от нея финансиране.

41 Освен това да се приеме, че член 3 от Регламент № 2988/95 урежда само последиците от такава нередност за финансовите интереси на Съюза, би означавало да се приеме, че за едно и също действие могат едновременно да се прилагат различни давностни срокове, доколкото то може да засегне финансовите интереси на Съюза или националните финансови интереси, което би могло да доведе до приемането на противоречиви решения и би било в противоречие с целта за правна сигурност, преследвана с тази разпоредба (вж. в този смисъл решение от 6 февруари 2025 г., Emporiki Serron — Emporias kai Diathesis Agrotikon Proionton, C-42/24, EU:C:2025:56, т. 40 и цитираната съдебна практика).

42 От това следва, както Съдът вече имплицитно е приел в решение от 8 май 2024 г., Finanzprokuratur (C-734/22, EU:C:2024:395, т. 27 и сл.), че член 3 от Регламент № 2988/95 се прилага за нередност, извършена в рамките на съфинансиран проект, без да е необходимо да се прилагат различни правила за давност, доколкото тази нередност засяга и национални финансови интереси.

43 Следва също да се уточни, че решение от 13 юли 2023 г., Napfény-Toll (C-615/21, EU:C:2023:573, т. 31), на което се позовава запитващата юрисдикция, не може да постави под въпрос този извод. Всъщност, за разлика от настоящото дело, което се вписва в контекста на нередност, довела до неоправдан разход, делото, по което е постановено това решение, се отнася до отделния въпрос дали нередност в областта на ДДС попада в приложното поле на Регламент № 2988/95 поради „намаляването или загубата на приходи, произтичащи от собствени ресурси, които се събират направо от името [на Съюза]“ по смисъла на член 1, параграф 2 от този регламент.

44 От гореизложеното следва, че на третия въпрос следва да се отговори, че член 3 от Регламент № 2988/95 трябва да се тълкува в смисъл, че предвидените в него давностни срокове се прилагат за нередност, засягаща финансирането на проект, свързан с политика на Съюза, включително когато тази нередност накърнява или може да накърни едновременно финансовите интереси на Съюза и тези на държава членка.

По съдебните разноски

45 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

1) Член 3, параграф 1, четвърта алинея и параграф 3 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности

трябва да се тълкува в смисъл, че

държава членка, която не се е възползвала от възможността да предвиди по-дълъг давностен срок за започване на процедурата от четиригодишния срок, определен в член 3, параграф 1, първа алинея от този регламент, не може за приемането на решение за налагане на санкция да предвиди абсолютен давностен срок, по-дълъг от двукратния размер на този четиригодишен срок.

2) Член 3, параграф 3 от Регламент № 2988/95

трябва да се тълкува в смисъл, че

не допуска държава членка да определи началния момент на абсолютния давностен срок за приемането на решение за налагане на санкция за

извършването на нередност на първия ден от календарната година, следваща годината, през която е извършена нередността. Във всички случаи, съгласно член 3, параграф 1, първа алинея от този регламент този срок започва да тече от датата на извършване на нередността или, в случай на повторно извършена или продължаваща нередност, от датата, на която нередността е прекратена.

3) Член 3 от Регламент № 2988/95

трябва да се тълкува в смисъл, че

предвидените в него давностни срокове се прилагат за нередност, засягаща финансирането на проект, свързан с политика на Европейския съюз, включително когато тази нередност накърнява или може да накърни едновременно финансовите интереси на Съюза и тези на държава членка.

Подписи